

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5875/2023
21.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Виолета Митровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Барбара Николић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7571/20 од 16.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7571/20 од 16.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7571/20 од 16.09.2022. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 16457/18 од 12.05.2020. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да се са свим лицима и стварима исели из непокретности – стана број ..., површине 60 м², који се налази у приземљу стамбене зграде број ... у улици ... у ..., постојећег на катастарској парцели ..., уписаног у листу непокретности број ... КО ..., као и да наведени стан преда у државину тужилји. Обавезан је тужени да тужилји на име трошкова парничног поступка исплати износ од 239.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу члан 407. став 2. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужилја је одговорила на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је искључиви власник стана број ..., површине 60 м², који се налази у приземљу стамбене зграде број ... у улици ... у ..., постојећег на катастарској парцели ... КО ..., уписаног у листу непокретности број ... КО ..., на ком стану је почев од 1947. године било конституисано станарско право у корист бабе и деде туженог, по ком основу је отац туженог, покојни ВВ, са оцем тужилце покојним ГГ закључио дана 29.04.1982. године уговор о коришћењу предметног стана на неодређено време, у коме је туженом признато својство члана породичног домаћинства носиоца станарског права – покојног ВВ. Након смрти ВВ, стан је наставила да користи његова супруга, односно мајка туженог. ДД је дана 01.09.2022. године закључила уговор о закупу на неодређено време са тужиљом, као новим власником предметног стана, којим је такође туженом признато својство члана породичног домаћинства. Тужени је рођен ... године и у предметном стану је живео од свог рођена, све до 2011. године када се оженио, засновао своју породицу и иселио се у стан своје таште. Мајка туженог, ДД преминула је 19.01.2017. године, након чега се тужени вратио у предметни стан у коме и данас живи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужилце да се обавезе тужени да се са свим лицима и стварима исели из предметне непокретности. Првостепени суд је одбио тужбени захтев јер је применио одредбу члана 34. став 1. Закона о становању и сматрао да је тужени законито стекао право на дом зајемчено чланом 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (које је сагласно одредби члана 16. став 2. Устава саставни део правног поретка Републике Србије), које право има превагу над правом тужилце на мирно уживање имовине у смислу члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију, будући да је ово право тужилце ограничено правом туженог стеченом на основу пуноважно изражене воље тужилце као власника стана.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев усвојио, јер је тужени предметни стан напустио 6 година пре смрти своје мајке, као закупца, када се оженио и засновао своју породицу 2011. године, а вратио се тек након мајчине смрти 19.01.2017. године, тако да тужени у тренутку смрти своје мајке, као закупца спорног стана није имао статус члана породичног домаћинства закупца, с обзиром да је законом прописани континуитет становања у предметном стану прекинуо 6 година пре тога, и не могу се применити одредбе члана 34. Закона о становању.

Неосновано се ревизијом туженог побија другостепена пресуда због погрешне примене материјалног права.

Насупрот наводима ревизије, за оцену стамбеног статуса туженог на спорном стану у својини тужиле према конкретно утврђеном чињеничном стању, меродавно право представља одредба члана 34. став 1. у вези члана 40. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92 са изменама и допунама) повезано са одредбом члана 3. став 1. Закона о основама својинско правних односа.

Одредбом члана 34. Закона о становању прописано је да у случају смрти закупца стана, закупца на том стану постаје члан породичног домаћинства који је наставио да користи тај стан, по утврђеном редоследу (брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче). Статус члана породичног домаћинства закупца стана на неодређено време, од којег зависи касније стицање тог права на стану, процењује се према одредбама стамбеног закона важећег у моменту смрти закупца, када настаје спорни однос између носиоца права располагања односно власника стана и лица које претендује на стицање права закупа на стану. Носилац станарског права односно закупца стана на неодређено време који то право има на стану у својини грађана, од дана ступања на снагу Закона о становању (02.08.1992. године) наставља са коришћењем тог стана у складу са одредбама чл. 30 до 39. овог закона, а власник стана чији се стан користи под тим условима има права и обавезе носиоца права располагања, у складу са одредбама овог закона (члан 40).

У конкретном случају мајка туженог је као носилац станарског права на стану у својини тужиле, која јој је то право признала закључењем уговора о коришћењу стана, стекла право закупа стана на неодређено време и спорни стан је користила у том својству до своје смрти. Тужени је од рођења континуирано живео у спорном стану док се није оженио 2011. године, када је напустио стан и са супругом се преселио код таште. Закључењем уговора о коришћењу стана са тужениковом мајком, као носиоцем станарског права у којем је као корисник стана и члан породичног домаћинства означен тужени, тужилца је признала такав тужеников стамбени статус 2002. године. С обзиром на статус уговорног члана породичног домаћинства носиоца станарског права на стану у приватној својини, признат од власника стана, туженом би припадало право на коришћење стана, али није испуњен услов непрекидног фактичког коришћења стана у домаћинству мајке до смрти мајке, као носиоца станарског права. Стога, тужени је иселењем изгубио законити правни основ и право да као преостали и једини члан породичног домаћинства преминулог закупца стана настави да користи стан у својству закупца на неодређено време на основу члана 34. став 1. у вези члана 40. Закона о становању.

У оваквој чињеничној и правној ситуацији тужилац је, законито стечено право на дом, зајемчено чланом 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, која је сагласно одредби члана 16. став 2. Устава саставни део правног поретка Републике Србије, изгубио иселењем из стана шест година пре смрти мајке, од када је центар његових животних активности био у стану његове таште.

Из свега изнетог одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 414. ЗПП.

Суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији јер је ревизија туженог одбијена. Применом члана 154. став 1. ЗПП, тужилци нису признати

трошкови за састав одговора на ревизију, јер по оцени овог суда подношење одговора на ревизију није било нужно ради заштите права тужиље у овом поступку.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**